

[Inger Stilling Pedersen]

Og så sagde jeg ikke noget om, at fordi tysk TV havde det, så skulle vi også have det. Jeg sagde bare, at der tidligere har lydt påstande om, at man ville friholde børn. Der var ingen reklamer, blev det sagt dengang. Det, jeg bare vil sige, er, at der er reklamer i dag, der påvirker meget stærkt. Kan vi på en eller anden måde appellere til mennesker, der skal annoncere, om, at man ikke decideret påvirker børn? Det tør jeg ikke sige at man kan, men det må tiden vise. Men man prøver fra socialdemokratisk og andre sider på at have mange forskellige holdninger her. Jeg tror, vi alle sammen er interesseret i, at børn skal påvirkes så lidt som muligt, men jeg tror, det er mindst lige så vigtigt, at vi i skolerne prøver at lære børnene at vurdere og tage stilling til de reklamer, de udsættes for; dér kan vi gøre noget effektivt. Men at holde reklamer ude med de satellitter og alt, hvad der venter os, er umuligt. Vi kan gøre, hvad vi kan i vores egen lovgivning, men jeg tror, det er i undervisningen, man i fremtiden må sætte ekstra kraftigt ind.

(Kort bemærkning).

Per Stig Møller (KF):

Det bekymrer mig naturligvis meget, at hr. Jimmy Stahr rejser dette væsentlige problem, hvorvidt børn tager skade af reklamerne, og derfor vil jeg naturligvis gerne af hensyn til den debat, vi skal have i kulturudvalget, når nu vi skal se den film, også have at vide, om hr. Jimmy Stahr kan hævde, at børn i Finland, Tyskland, England og Frankrig har taget skade, eller om hr. Jimmy Stahr kan sandsynliggøre, at danske børn er anderledes og bedre end andre børn, og i givet fald, om det skyldes, at vi ikke har reklamer herhjemme. Ellers har det jo ikke det store formål.

Når fru Ingerlise Koefoed taler om, at børn ikke skal påvirkes af disse drømme, må jeg spørge, hvilke film, som laves for børn, og hvilke eventyr, som skabes for børn, børn så heller ikke skal få, for de giver jo også en drømmeverden. Eller hvad med den angst, man kan fylde i børn, og de chok, man kan give børn, for ting, som ikke har noget med reklamer, men med den øvrige udsendelsesvirksomhed at gøre? Hvor skal censuren begynde, og hvor skal den ende?

(Kort bemærkning).

Ole Espersen (S):

Det ender med, at reklamerne bliver det store fund for vores litteraturforskere i fremtiden og den store gave til kulturlivet her, kan jeg forstå.

Jeg forstår overhovedet ikke kristeligt folkeparti. Det parti, der taler om familiepolitik og børn hele tiden, har her fuldstændig givet los over for økonomiske interesser. Jeg husker, jeg hørte formanden for partiet i radioen for 2-3 måneder siden forklare, hvordan han kunne forsvare det. Jo, han ville da tage børnene i hånden, når reklamerne kom, og sidde og fortælle, hvad der var farligt ved dem. Det var dengang, hvor de radikale stadig væk opretholdt deres tredje standpunkt – nu er vi jo kommet til det sjette. Det var dengang, da reklamerne skulle ligge i én blok før udsendelserne, og da kunne det måske lade sig gøre at tage børnene i hånden, men nu skal man altså løbe og samle børnene sammen 3-4 gange i løbet af aftenen for at sidde og passe på dem, når reklamerne kommer. Det er det, man siger.

Men det mest afgørende – og det vil jeg gerne spørge kristeligt folkepartis repræsentant direkte om – er følgende: når man erkender alle disse risici, når man skal holde børnene i hånden, og når man skal undervise i skolen om farerne ved reklamen, hvorfor så ikke lade være med at have disse reklamer? Hvad er den store fordel for danske familier, for børnene i vort land ved, at vi nu får reklamer i dansk TV? Hvad er fordelene, fru Inger Stilling Pedersen?

(Kort bemærkning).

Helge Sander (V):

En anden, mindst lige så kendt socialdemokrat som hr. Jimmy Stahr sagde engang, at man har et standpunkt, til man tager et nyt. Jeg vil gerne spørge hr. Jimmy Stahr, om hans bemærkninger til den i det sidste indlæg citerede artikel var ensbetydende med, at hr. Jimmy Stahr har ændret standpunkt, for det må jeg jo gå ud fra at han har, efter at have hørt det indlæg, han kom med tidligere på eftermiddagen.

Så vil jeg gerne have lov til at spørge, hvad der er baggrunden for, at hr. Jimmy Stahr er vendt rundt, om det er et klart, markant flertal i den socialdemokratiske gruppe, som går imod et klart flertal i den socialde-